

[PARTACZOW *ai*

N pl subst partaczow(e).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „partacz” ‘rzemieślnik nie należący do cechu’, w nie zaświadczonym u nas znaczeniu przenośnym ‘człowiek prosty, pospolity’ „być może też: ‘bez kwalifikacji’; odpowiedni, przeznaczony dla partacza: Non mediocris hominis haec sunt officia. Nie pártaczowe to są rzędy. TerentMatKęł M.

*Cf **PARTACKI, PARTACZY***

KW